Universiada '81, o mare sărbătoare a sportului studențesc mondial

PÎNĂ AZI, MEDALIAȚI DIN 21 DE ȚĂRI

Nadia Comăneci și Emilia Eberle, *performerele finalelor, medaliate cu aur la paralele*

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVII – Nr. 9840 | 8 PAGINI – 30 BANI | Vineri 24 iulie 1981

IERI, 17 NOI MEDALII PENTRU SPORTIVII NOȘTRI:

AUR

Nadia Comăneci (gimnastică: sărituri, paralele, sol)
Emilia Eberle (gimnastică : paralele, bîrnă)
Carmen Bunaciu (înot : 200 m spate)
Ion Păun (lupte greco-romane : 62 kg)
Ilie Matei (lupte greco-romane : 90 kg)
Victor Dolipschi (lupte greco-romane : +100 kg)

ARGINT

Dumitrița Turner (gimnastică : bîrnă)
Rodica Dunca (gimnastică : sol)
Nicu Gingă (lupte greco-romane : 52 kg)
Gheorghe Ciobotaru (lupte greco-romane : 74 kg)
Pal Palffy (atletism : 110 m garduri)

BRONZ

Dumitrița Turner (gimnastică : sărituri)
Ion Zamfirache (atletism : disc)
Liodor Pescaru (atletism : 20 km marș)

Finalele pe aparate – un adevărat triumf al gimnasticii feminine românești: 5 medalii de aur

NADIA COMĂNECI ȘI EMILIA EBERLE AU DAT STRĂLUCIRE ULTIMEI GALE

● **Stela Zaharova (U.R.S.S.) – la egalitate cu Nadia la sărituri** ● **Dumitrița Turner (bîrnă) și Rodica Dunca (sol), valoroase medalii de argint**

Ieri, la Palatul sporturilor din Capitală, gimnastele ne-au oferit, în ultima reuniune a Universiadei, o gală de vis. Finalele pe aparate au reunit pe cele mai bune concurente din fiecare probă, asigurînd astfel cel mai important atu pentru un spectacol de înaltă virtuozitate și măiestrie tehnică. În fața a peste 7000 de spectatori, generoși și entuziaști în aplauzele cu care au răsplătit evoluțiile gimnastelor, **Nadia Comăneci, Emilia Eberle, Dumitrița Turner, Rodica Dunca, Stela Zaharova, Zhu Zheng**, celelalte finaliste au încîntat pur și simplu asistența, prin exercițiile lor, prin finețea execuțiilor, prin înalta măiestrie cu care au fost executate elemente de cea mai mare dificultate, toate acestea constituindu-se într-o gală de neuitat a gimnasticii, un spectacol care a încheiat strălucit cele patru zile de gimnastică din cadrul Jocurilor Mondiale Universitare de la București.

Patru zile în care gimnastica românească — atît cea masculină cît și cea feminină — a dominat cu autoritate întrecerile, **obținînd un excepțional și prestigios bilanț. Este o nouă și concludentă dovadă a înaltelor calități ale gimnastelor și gimnaștilor din țara noastră, o nouă mărturie a potențialului ridicat de care dispun cluburile și asociațiile noastre, care asigură an de an noi și noi generații de talente, care se impun viguros în toate marile competiții.**

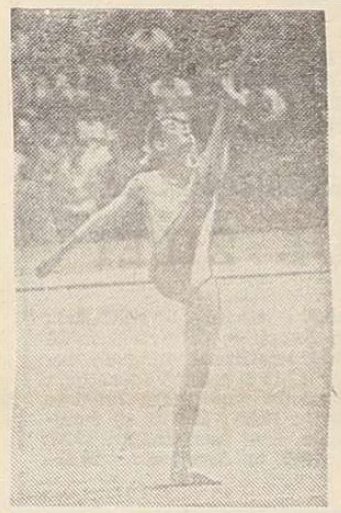

Rodica Dunca *evoluînd la sol, unde a cucerit „argintul"*

La bîrnă, gimnasta sovietică Stela Zaharova

Ce probă mai convingătoare în sprijinul acestor afirmații decît cele **cinci medalii de aur, două de argint și una de bronz** cucerite ieri seară de inegalabila noastră Nadia, de Emilia Eberle, Dumitrița Turner sau Rodica Dunca, toate prezente ieri în întrecerile finale?! Dacă adăugăm la acest strălucit buchet de medalii și trofeele cucerite marți, în concursul general — medalii de aur pe echipe și la individual compus — avem tabloul adevă-

Cronici de :
Constantin MACOVEI, Elena DOBINCĂ și Paul IOVAN

(Continuare în pag. a 6-a)

CARMEN BUNACIU, MEDALIE DE AUR

● ***Sprinterii americani, cei mai rapizi***

Entuziasm la piscina „23 August". După gimnastică și lupte, iată că și înotul aduce metal din cel mai prețios în salba de medalii cucerite de sportivii studenți din România. Desigur, înaintea reuniunii finale de ieri după-amiază, multiplă campioană și recordmană a țării, **Carmen Bunaciu**, pornea mare favorită în cursa de **200 m spate. Eleva Cristinei Șoptereanu** deținea cea mai bună performanță mondială a anului (2:13,26) și se află în formă foarte bună. Totuși, prezența pe culoarele alăturate a campioanei „en titre" a S.U.A., **Sue Walsh** și a foarte talentatei **Kim Carlisle** (ambele au și întrecut-o anul trecut, la campionatele naționale ale S.U.A.) nu putea fi ignorată.

Bunaciu a făcut însă din nou o cursă de excepție, cu gîndul la victorie, dar și la un nou record. A plecat foarte bine (31,55 pe primii 50 m) și a continuat în același ritm (32,78), „rupîndu-se" de adversare. După prima „sută", românca se afla încă în graficul unei performanțe care ar fi însemnat un nou record mondial, cu metri buni înaintea adversarelor sale. Și a treia lungime a fost foarte bună (34,01). Recordul lui Reinisch (RDG) era în mare pericol. Pe ultima însă, distanțată la mai mult de opt metri, Carmen a avut poate singurul moment de slăbiciune privind la celelalte concurente și pierzînd cîteva zecimi. În final, victorie splendidă, cea mai categorică de pînă acum în concursul de înot, campioana României realizînd 2:13,21, nou record mondial universitar și nou record național, a 4-a performanță mondială din toate timpurile.

Carmen Bunaciu, *pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, încadrată de două înotătoare din S.U.A.,* Kim Carlisle *(la dreapta ei) și* Sue Walsh

„Am dorit mult să mă revanșez în fața lui Walsh și Carlisle — ne-a spus după cursă învingătoarea. Și am obținut victoria, mult mai ușor decît mă așteptam. Americancele, cred, au abandonat prea ușor lupta; altfel, aș fi avut un stimulent în plus și sînt convinsă că recordul meu ar fi fost mult superior. Cînd am terminat cursa, simțeam că mai am rezerve..."

Astfel, Carmen Bunaciu realizează cea mai bună performanță a concursului pînă la această oră. De subliniat și prezența tinerei Luciela Mihăilescu (locul 7) în finala acestei probe. În cursa similară a

Călin ANTONESCU
Adrian VASILIU

(Continuare în pag. 4—5)

VOLKOV – 5,75 m LA PRĂJINĂ !

Timp de peste 5 ore, pe stadionul „23 August", încercările succesive în proba de săritură cu prăjina au polarizat atenția spectatorilor: săritorii au evoluat ca un simbol peren al frumuseții efortului atletic, ca o marcă de onoare a splendidului spectacol pe care-l oferă oricînd atletismul.
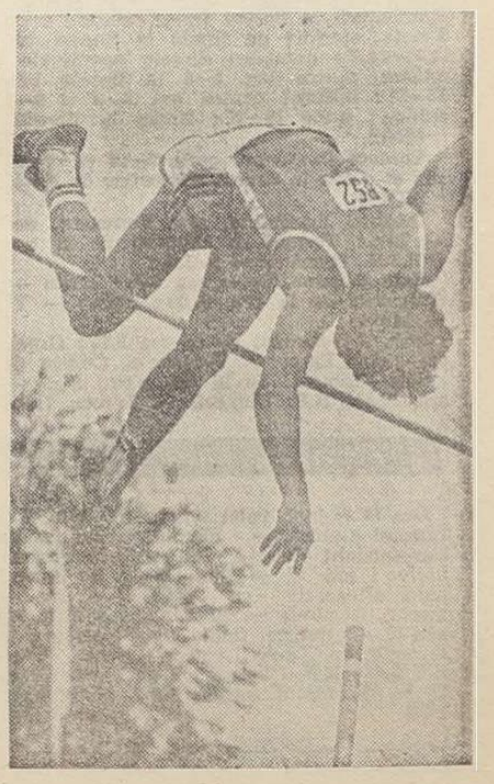
Asaltul recordului mondial (Volkov a încercat — din păcate fără succes — la 5,82 m) sporește interesul publicului aflat mereu în așteptarea performanței aparent unice și în realitate mereu perfectibilă.